

חוק הפיקוח על יצוא ביטחוני, התשס"ז-2007*

פרק א': מטרה

1. מטרה מטרתו של חוק זה היא להסדיר את הפיקוח של המדינה על יצוא של ציוד ביטחוני, על העברת ידע ביטחוני ועל מתן שירות ביטחוני, וזאת מטעמים של ביטחון לאומי, יחסי החוץ של המדינה והתחייבויותיה הבין-לאומיות ולשם שמירה על אינטרסים חיוניים אחרים של המדינה.

פרק ב': הגדרות

2. בחוק זה – הגדרות

"אגף הפיקוח על היצוא הביטחוני" – אגף הפיקוח על היצוא הביטחוני במשרד הביטחון;

"אזרח ישראלי" – כמשמעותו בחוק האזרחות, התשי"ב-1952¹;

"אמצעי שליטה", בתאגיד – כל אחד מאלה:

(1) זכות ההצבעה באסיפה הכללית של חברה או בנותן מקביל של תאגיד אחר;

(2) הזכות או היכולת למנות, לבד או עם אחר, דירקטור או מנהל כללי, ובתאגיד שאינו חברה – בעלי תפקידים דומים;

(3) הזכות למניה המקנה זכות מהזכויות המפורטות בפסקאות (1) או (2) או זכות דומה אחרת בתאגיד שאינו חברה;

"גורם חוץ" – מדינת חוץ, לרבות אדם הנמצא במדינת חוץ;

"המנהל הכללי" – המנהל הכללי של משרד הביטחון;

"הסדר ואסנאר" – הסדר בדבר פיקוח על יצוא של אמצעי לחימה קונבנציונליים וטובין וטכנולוגיות דו-שימושיים (Wassenaar Arrangement on Export Controls) ;(for Conventional Arms and Dual-use Goods and Technologies

"העברת ידע ביטחוני" – כמשמעותה בסעיף 15(א)2;

"הרשות המוסמכת" – המנהל הכללי, או ראש האגף לפיקוח על היצוא הביטחוני שהמנהל הכללי הסמיכו לעניין חוק זה, כולו או חלקו, ולעניין רישיון יצוא ציוד ביטחוני במעבר ורישיון העברה לשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית – המנהל הכללי או ראש האגף לפיקוח כאמור או מי שהוסמך בידי אחד מהם;

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977²;

"ידע ביטחוני" – כל אחד מאלה:

(1) מידע הדרוש לפיתוח או לייצור של ציוד ביטחוני או לשימוש בו, ובכלל זה מידע המתניחם לתכנון, להרכבה, לבחינה, לשיפור, לשינוי, להדרכה, לאחזקה, להפעלה או לתיקון של ציוד ביטחוני או לטיפול בו בכל דרך אחרת וכן טכנולוגיה הבלולה בצו לפי פסקה (1) להגדרה "ציוד דו-שימושי מפותח" ובצווים לפי ההגדרות "ציוד טילים" ו"ציוד לחימה"; לעניין זה, מידע – לרבות נתונים טכניים או סיוע טכני;

* התקבל בכנסת ביום ב' באב התשס"ז (17 ביולי 2007); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 274, מיום כ"ח בכסלו התשס"ז (19 בדצמבר 2006), עמ' 186.

¹ ס"ח התשי"ב, עמ' 146.

² ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

(2) ידע המתייחס לכוחות ביטחון, לרבות ידע הנוגע לארגונם, לבנייתם, להפעלתם, לתורת הלחימה או לשיטות הדרכה ואימון או שיטות פעולה שלהם, וכן ידע בנוגע למדיניות ביטחון, לוחמה בטרור ושיטות אבטחה;
"יצוא של ציוד ביטחוני" – העברה אל מחוץ לישראל, לרבות העברה לשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, וכן העברה בישראל לנציגות דיפלומטית או קונסולרית של מדינת חוץ;

"יצוא ביטחוני" – כל אחד מאלה:

(1) יצוא של ציוד ביטחוני;

(2) העברת ידע ביטחוני;

(3) מתן שירות ביטחוני;

"ייצור" – לרבות הנדסת ייצור, שילוב (אינטגרציה), הרכבה, ביקורת, ניסויים ואבטחת איכות;

"כוחות ביטחון" – כוחות מזוינים או כוחות משטרה, של מדינה, וכן גופים אחרים של מדינה העוסקים בביטחון, בביטחון פנים או במודיעין;

"מחקר מדעי בסיסי" – עבודה ניסיונית או תיאורטית שמטרתה העיקרית רכישת ידע חדש בנוגע לעקרונות היסוד של תופעות ועובדות הניתנות לצפייה, ואשר אינה מכוונת בעיקרה אל עבר מטרה או יעד מסוימים;

"מידע שהוא נחלת הכלל" – מידע הנמצא ברשות הרבים ואשר הגיע כדין לרשות הרבים, בלי מגבלות על המשך הפצתו; מגבלות על זכויות יוצרים אינן מוציאות מידע מכלל היותו מידע שהוא נחלת הכלל;

"מרשם היצוא הביטחוני" – כמשמעותו בסעיף 3;

"משתמש ביניים" – כל מי שציוד ביטחוני או ידע ביטחוני נמצאים בחזקתו, במהלך התקופה מהמועד שבו יצאו מחזקתו של בעל רישיון יצוא ביטחוני עד המועד שבו הועברו למשתמש הסופי;

"משתמש סופי" – הגורם האחרון שאליו מיועדים ציוד ביטחוני, ידע ביטחוני או שירות ביטחוני, שלגביהם מתבקש רישיון לפי פרק ד' או שלגביהם ניתן רישיון כאמור;

"נתונים טכניים" – תכניות אב, תכניות, שרטוטים, דגמים, נוסחאות, טבלאות, תכנים ומפרטים הנדסיים וכן ספרי הוראות הפעלה, כתובים או מתועדים, על גבי מדיה מגנטית, אופטית או כל מדיה אחרת;

"סיוע טכני" – הוראה, הכשרה, הדרכה, ייעוץ, או העברה של בקיאות או של נתונים טכניים;

"עסקת יצוא ביטחוני" – עסקה שעניינה יצוא ביטחוני;

"פיתוח" – לרבות השלבים טרם ייצור, הכוללים תכנון, חקר תכנון וניתוחו, תפיסת תכנון, הרכבה וניסוי של אבות-טיפוס, סדרות ייצור ניסיוניות ונתוני תכנון, תהליך הפיכת נתוני התכנון למוצר, תכנון תצורה, שילוב (אינטגרציה) ושרטוטי פריסה;

"פעולת שיווק ביטחוני" – כמשמעותה בסעיף 14;

"ציוד ביטחוני" – ציוד טילים, ציוד לחימה וציוד דו-שימושי מפקח;

"ציוד ביטחוני במעבר" – כמשמעותו בסעיף 19;

"ציוד דו-שימושי" – חומרים וציוד שנועדו מעיקרם לשימוש אזרחי והמתאימים גם לשימוש ביטחוני;

"ציוד דו-שימושי מפוקח" – כל אחד מאלה:

(1) ציוד דו-שימושי הכלול ברשימת טובין וטכנולוגיות דו-שימושיים שנקבעה בידי הסדר ואסנאר, כעדכונה מזמן לזמן, ואשר נועד לשימוש ביטחוני, או ציוד דו-שימושי אחר, הכל כפי שקבע השר בצו;

(2) לענין סעיף 20 – ציוד דו-שימושי כפי שקבע השר בצו;

"ציוד טילים" – ציוד ותוכנה בתחום הטילים, הכלולים בנספח ציוד, תוכנה וטכנולוגיה של המשטר בדבר פיקוח על טכנולוגיית טילים (MTCR – Missile Technology Control Regime), כעדכונה מזמן לזמן, כפי שקבע השר בצו;

"ציוד לחימה" – ציוד הכלול ברשימת אמצעי הלחימה (Munitions List) שנקבעה בידי הסדר ואסנאר, כעדכונה מזמן לזמן, או ציוד אחר שנועד בעיקרו לשימוש ביטחוני, הכל כפי שקבע השר בצו;

"רישיון העברה לשטחי האחראיות האזרחית הפלסטינית" – כמשמעותו בסעיף 20;

"רישיון העברת המשך" – כמשמעותו בסעיף 17;

"רישיון יצוא ביטחוני" – כמשמעותו בסעיף 15;

"רישיון יצוא ציוד ביטחוני במעבר" – כמשמעותו בסעיף 19;

"רישיון שיווק ביטחוני" – כמשמעותו בסעיף 14;

"רישיון שינוי שימוש סופי" – כמשמעותו בסעיף 18;

"רישיון תיווך בין גורמי חוץ" – כמשמעותו בסעיף 21;

"שטחי האחראיות האזרחית הפלסטינית" – יהודה והשומרון, למעט היישובים והאתרים הצבאיים כמשמעותם בהסכם, וכן כל שטח רצועת עזה; לענין זה, "הסכם" – הסכם הביניים הישראלי-פלסטיני בדבר הגדה המערבית ורצועת עזה, שנחתם בווינגטון בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום ד' בתשרי התשנ"ו (28 בספטמבר 1995), לרבות נספחיו והמסמכים שנלוו אליו;

"שימוש" – לרבות הפעלה, התקנה, תחזוקה, תיקון ושיפוץ;

"שימוש ביטחוני" – שימוש בידי כוחות ביטחון או בעבורם;

"שימוש סופי" – שימוש בציוד ביטחוני או בידע ביטחוני או קבלה של שירות ביטחוני, בידי משתמש סופי;

"שירות ביטחוני" – כמשמעותו בסעיף 15(א)(3);

"שליטה", לענין תאגיד – היכולת, בין לבד ובין יחד עם אחרים, לכוון את פעילותו של תאגיד, למעט יכולת הנובעת רק ממילוי תפקיד של דירקטור או נושא משרה אחר בתאגיד; בלי לגרוע מכלליות האמור –

(1) יראו אדם כשולט בתאגיד, אם הוא מחזיק מחצית או יותר מסוג מסוים של אמצעי השליטה בתאגיד;

(2) חזקה שאדם שולט בתאגיד, אם מתקיים בו אחד מאלה:

(א) הוא מחזיק בשיעור הגדול ביותר של אמצעי שליטה מסוג כלשהו בתאגיד בכל עת, או שלא קיים גורם אחר המחזיק, לבדו או יחד עם אחרים, אמצעי שליטה מסוג כלשהו בשיעור העולה על אחזקותיו באותו סוג של אמצעי שליטה;

(ב) בידו היכולת למנוע קבלת החלטות עסקיות בתאגיד מכוח הוראה בתקנון התאגיד או בהסכם, למעט הכוח למנוע קבלת החלטות שענינן הנפקה של אמצעי שליטה בתאגיד או הכוח למנוע קבלת החלטות שענינן מכירה או חיסול של רוב עסקי התאגיד או שינוי מהותי בהם;

"תושב ישראל" – כהגדרת "תושב" בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965³;

"תאגיד חוץ" – תאגיד שאינו תאגיד ישראלי;

"תאגיד ישראלי" – כל אחד מאלה:

(1) תאגיד שהתאגד בישראל;

(2) תאגיד שמרכז עסקיו בישראל והשליטה בו, במישרין או בעקיפין, היא בידי אזרח ישראלי, או בידי תושב ישראל;

"השר" – שר הביטחון.

פרק ג': מרשם היצוא הביטחוני

3. (א) (1) לא יהיה אדם זכאי לקבל רישיון שיווק ביטחוני או רישיון יצוא ביטחוני, אלא אם כן הוא רשום במרשם שתנהל הרשות המוסמכת (בחוק זה – מרשם היצוא הביטחוני).

(2) לא יהיה אדם זכאי לקבל רישיון תיווך בין גורמי חוץ, אלא אם כן הוא רשום במרשם היצוא הביטחוני כמתווך בין גורמי חוץ.

(ב) הרשות המוסמכת רשאית לדרוש ממי שמבקש להירשם במרשם היצוא הביטחוני כל ידיעה או מסמך הנוגעים לעניין והדרושים לה לצורך החלטה בדבר רישום במרשם כאמור.

4. (א) הרשות המוסמכת רשאית לסרב לרשום אדם במרשם היצוא הביטחוני או לאשר רישומו בכפוף לתנאים, וכן להסיר רישומו של אדם ממרשם היצוא הביטחוני, או להשעות את רישומו במרשם, ורשאית היא להתחשב לעניין זה, בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן:

(1) עברו הפלילי של המבקש;

(2) הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה או תנאי מתנאי רישיון שניתן לפי פרק ד', או הפרת הוראה שבדין או תנאי שבהיתר לפני תחילתו של חוק זה הנוגעים לפעולה המוסדרת לפי חוק זה, על ידי המבקש;

(3) אי-עמידה בכללים שקבע השר בתקנות;

(4) לעניין מבקש שהוא תאגיד – שיקול מהשיקולים המפורטים בפסקאות (1) עד (3) לגבי בעל שליטה, בעל עניין או נושא משרה בתאגיד; לעניין זה, "בעל עניין", "נושא משרה" – כהגדרתם בחוק החברות, התשנ"ט-1999⁴.

(ב) לא תיתן הרשות המוסמכת החלטה לפי סעיף זה, אלא לאחר שניתנה לאדם שלגביו ניתנה ההחלטה הזדמנות לטעון את טענותיו.

³ ס"ח התשכ"ה, עמ' 270.

⁴ ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

5. השגה על החלטת הרשות המוסמכת בדבר רישום במרשם היצוא הביטחוני

על החלטת הרשות המוסמכת לפי סעיף 4 שניתנה בידי המנהל הכללי, רשאי האדם שלגביו ניתנה ההחלטה להשיג בדרך של עיון מחדש לפני המנהל הכללי, ולעניין החלטה כאמור שניתנה בידי ראש האגף לפיקוח על היצוא הביטחוני – לפני המנהל הכללי, והכל בדרך שקבע השר בתקנות.

פרק ד': רישוי

סימן א': הוראות כלליות לענין רישיונות

6. (א) המבקש לקבל רישיון לפי פרק זה, יגיש בקשה לרשות המוסמכת ויכלול בה פרטים, הצהרות ומסמכים כפי שקבע השר בתקנות.

(ב) הרשות המוסמכת רשאית לדרוש ממבקש, נוסף על הפרטים והמסמכים כאמור בסעיף קטן (א), כל ידיעה, מסמך או ציוד ביטחוני הדרושים לה לצורך החלטה בבקשה לקבלת רישיון, ובין השאר –

(1) הצהרה של המבקש בנוגע לזהות המשתמש הסופי ומשתמשי הביניים, ולשימוש הסופי שייעשה בציוד הביטחוני, בידע הביטחוני או בשירות הביטחוני שלגביהם מתבקש הרישיון;

(2) הצהרה של המשתמש הסופי בנוגע לשימוש הסופי שייעשה בציוד הביטחוני, בידע הביטחוני או בשירות הביטחוני שלגביהם מתבקש הרישיון;

(3) אישור מאת ממשלת המדינה שבה נמצא המשתמש הסופי, לענין זהות המשתמש הסופי ועל השימוש הסופי שייעשה בציוד הביטחוני, בידע הביטחוני או בשירות הביטחוני שלגביהם מתבקש הרישיון;

(4) אישור מאת ממשלת המדינה שבה נמצא המשתמש הסופי המתיר יבוא של הציוד הביטחוני, הידע הביטחוני או השירות הביטחוני שלגביהם מתבקש הרישיון, לאותה מדינה.

7. תנאים ברישיון

(א) הרשות המוסמכת רשאית לקבוע ברישיון לפי פרק זה תנאים, לרבות תנאים שיש לקיימם לפני תחילת הפעילות נושא הרישיון ולרבות תנאים שנועדו להגביר את הפיקוח על בעל הרישיון, וכן רשאית היא, בכל עת, להוסיף תנאים ברישיון, לגרוע מהם או לשנותם, והכל לשם הבטחת מטרותיו של חוק זה וקיום ההוראות לפיו.

(ב) בלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף קטן (א), ניתן לקבוע ברישיון לפי פרק זה תנאים בעניינים אלה:

(1) המאפיינים הטכניים וההיקף של הציוד הביטחוני, הידע הביטחוני או השירות הביטחוני שלגביהם ניתן הרישיון, והיקף העסקה נושא הרישיון;

(2) השימוש הסופי שייעשה בציוד הביטחוני, בידע הביטחוני או בשירות הביטחוני שלגביהם ניתן הרישיון וזהות המשתמש הסופי או משתמשי הביניים בציוד, בידע או בשירות כאמור.

8. סירוב לתת רישיון

הרשות המוסמכת רשאית לסרב לתת רישיון לפי פרק זה או להתנות את מתן הרישיון בתנאים, בהתחשב, בין השאר, בשיקולים אלה:

(1) עברו הפלילי של המבקש;

(2) הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה או תנאי מתנאי רישיון שניתן לפי פרק זה או הפרת הוראה שבדין או תנאי שבהיתר לפני תחילתו של חוק זה הנוגעים לפעולה המוסדרת לפי חוק זה, על ידי המבקש;

(3) אי-עמידה בכללים שקבע השר בתקנות;

(4) לעניין מבקש שהוא תאגיד – שיקול מהשיקולים המפורטים בפסקאות (1) עד (3) לגבי בעל שליטה, בעל עניין או נושא משרה בתאגיד; לעניין זה, "בעל עניין", "נושא משרה" – כהגדרתם בחוק החברות, התשנ"ט-1999⁵;

(5) עמידתו של המשתמש הסופי בהתחייבויות שניתנו לפי סעיף 6(ב);

(6) שיקולים הנוגעים לסוג הציוד הביטחוני, הידע הביטחוני או השירות הביטחוני שלגביהם מתבקש הרישיון;

(7) שיקולים הנוגעים למשתמש הסופי או לשימוש הסופי;

הודעה על החלטת הרשות המוסמכת לפי סעיף זה תימסר למבקש בדרך ובמועדים שיקבע השר בתקנות.

9.

ביטול רישיון והתליה או הגבלה של רישיון

(א) הרשות המוסמכת רשאית לבטל רישיון שניתן לפי פרק זה או להתלותו, לרבות על תנאי או בתנאים כפי שתורה, וכן להגבילו, בהתחשב, בין השאר, בשיקול מהשיקולים המפורטים בסעיף 8.

(ב) הרשות המוסמכת לא תבטל, תתלה או תגביל רישיון, אלא לאחר שניתנה לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), בנסיבות מיוחדות, בשל דחיפות העניין, רשאית הרשות המוסמכת להתלות או להגביל רישיון בטרם ניתנה הזדמנות לבעל הרישיון לטעון את טענותיו.

(ד) טעמים שעניינם ביטחון המדינה, יחסי החוץ שלה והתחייבויותיה הבין-לאומיות של המדינה, לא יהוו עילה לטענה נגד החלטת הרשות המוסמכת לפי סעיף זה.

(ה) הודעה על החלטת הרשות המוסמכת לפי סעיף זה תימסר למבקש בדרך ובמועדים שיקבע השר בתקנות.

10.

השגה על סירוב לתת רישיון או על ביטול רישיון, התלייתו או הגבלתו

(א) היה הסירוב לתת רישיון לפי סעיף 8 או היו הביטול, ההתליה או ההגבלה של רישיון לפי סעיף 9, משיקול מהשיקולים המפורטים בסעיף 8, רשאי מבקש או בעל רישיון להשיג על החלטת הרשות המוסמכת כאמור בסעיף קטן (ב).

(ב) החלטה בהשגה תינתן, לאחר התייעצות עם הוועדה המייעצת, על ידי אחד מהמפורטים להלן, לפי העניין, בדרך ובמועדים שקבע השר בתקנות:

(1) לעניין החלטה שניתנה בידי המנהל הכללי – בדרך של עיון מחדש בפני המנהל הכללי;

(2) לעניין החלטה שניתנה בידי ראש האגף לפיקוח על היצוא הביטחוני – המנהל הכללי;

(3) לעניין החלטה בנוגע לרישיון יצוא ציוד ביטחוני במעבר, או בנוגע לרישיון העברה לשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, שניתנה בידי מי שהמנהל הכללי או ראש האגף לפיקוח על היצוא הביטחוני הסמיכו – מי שהמנהל הכללי הסמיכו לכך.

(ג) טעמים שעניינם ביטחון המדינה, יחסי החוץ שלה והתחייבויותיה הבין-לאומיות של המדינה, לא יהוו עילה להשגה נגד החלטת הרשות המוסמכת לפי סעיף זה.

⁵ ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

12. איסור העברה, שעבוד או עיקול של רישיון רישיון שניתן לפי פרק זה, לרבות זכות מהזכויות המוקנות בו, אינו ניתן להעברה, לשעבוד או לעיקול.

סימן ב': רישיונות

13. ביצוע פעולה מהפעולות המנויות בסימן זה טעון רישיון מהרשות המוסמכת וכל פעולה כאמור תתבצע בהתאם לתנאי הרישיון, והכל אם לא נקבע אחרת לפי חוק זה.

14. (א) לא יבצע אזרח ישראלי, תושב ישראל או תאגיד ישראלי פעולת שיווק ביטחוני, אלא אם כן קיבל רישיון לכך מאת הרשות המוסמכת (בחוק זה – רישיון שיווק ביטחוני). ובהתאם לתנאי הרישיון; בחוק זה –

“פעולת שיווק ביטחוני” – פעולה שמטרתה קידום עסקת יצוא ביטחוני, לרבות פעולת תיווך לעסקת יצוא ביטחוני, המתבצעת בישראל או מחוץ לישראל, בכתב, בעל פה או בכל אמצעי אחר, במישרין או בעקיפין, בתמורה או שלא בתמורה, בין אם מתבצעת אגב הפעולה העברת ידע ביטחוני ובין אם לאו, או ניהול משא ומתן לשם קידום עסקה כאמור; אין נפקא מינה אם הפעולה מכוונת כלפי אדם מסוים או כלפי ציבור ואם עסקת היצוא הביטחוני יצאה אל הפועל אם לאו;

“פעולת תיווך לעסקת יצוא ביטחוני” – פעולה מהפעולות כמפורט להלן:

(1) יצירת קשר בין צדדים לשם התקשרות בעסקת יצוא ביטחוני;

(2) השתתפות במשא ומתן לקראת התקשרות של צדדים בעסקת יצוא ביטחוני;

(3) ייצוג של צד לעסקת יצוא ביטחוני.

(ב) הרשות המוסמכת רשאית לפטור מבקש מהחובה לקבל רישיון שיווק ביטחוני לפי סעיף זה, לגבי סוגים של פעולות שיווק ביטחוני או לגבי פעולות שיווק ביטחוני מסוימות, כפי שייקבע בתקנות.

(ג) ניתן רישיון שיווק ביטחוני לתאגיד הנכלל בצו שהוציא השר לפי פרט 3 לתוספת הראשונה בחוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח-1998⁶, לא יידרש רישיון נפרד לעובד של אותו תאגיד, לגבי פעולת שיווק ביטחוני נושא הרישיון.

15. (א) לא יבצע אדם מהמנויים להלן את הפעולות המפורטות להלן, לפי הענין, אלא אם כן קיבל רישיון לכך מאת הרשות המוסמכת (בחוק זה – רישיון יצוא ביטחוני), ובהתאם לתנאי הרישיון:

(1) יצוא של ציוד ביטחוני;

(2) העברת ידע ביטחוני בכל דרך שהיא, לרבות בעל פה – מישראל אל מחוץ לישראל, או בישראל לידי מי שאינו אזרח ישראלי או תושב ישראל או לידי תאגיד חוץ; ואולם העברת ידע ביטחוני הנוגע לציוד שבפסקה (1) להגדרה “ציוד דו-שימושי מפותח” המהווה מידע שהוא נחלת הכלל וכן מחקר מדעי בסיסי, אינה מחייבת רישיון יצוא ביטחוני אלא אם כן חייבה הרשות המוסמכת העברת ידע ביטחוני או העברת סוג של ידע ביטחוני כאמור או מחקר מדעי בסיסי כאמור, ברישיון יצוא ביטחוני, כפי שייקבע בתקנות;

⁶ ס"ח התשנ"ח, עמ' 348.

(3) מתן שירות ביטחוני – אם נותן השירות הוא תושב ישראל או תאגיד ישראלי – מחוץ לישראל, או בישראל לידי מי שאינו אזרח ישראלי או תושב ישראל, או לידי תאגיד חוץ; בחוק זה, "שירות ביטחוני" – שירות בנוגע לצידוד ביטחוני לרבות בנוגע לתכנונו, לפיתוחו, לייצורו, להרכבתו, לבחינתו, לשיפורו, לשינויו, לתיקונו, לאחזקתו, להפעלתו ולאריזתו, וכן הדרכה בנוגע לצידוד כאמור וכן שירות בנוגע לידע ביטחוני, לרבות הדרכה, אימון או ייעוץ בנוגע אליו.

(ב) הרשות המוסמכת רשאית לפטור מבקש מהחובה לקבל רישיון יצוא ביטחוני לפי סעיף זה, לגבי סוגים של יצוא ביטחוני או לגבי יצוא ביטחוני מסוים, כפי שייקבע בתקנות.

16. הרשות המוסמכת לא תיתן רישיון יצוא ביטחוני לעסקת יצוא ביטחוני אלא למי שניתן רישיון שיווק ביטחוני לגביה, אלא אם כן נקבע פטור מהחובה לקבלת רישיון שיווק ביטחוני לפי סעיף 14(ב); אין במתן רישיון שיווק כדי לחייב את הרשות המוסמכת במתן רישיון יצוא לגבי אותה עסקה.

17. בעל רישיון יצוא ביטחוני שנקבע ברישיונו תנאי בנוגע לזוהות המשתמש הסופי, לא יתיר למשתמש הסופי לבצע העברה לאדם אחר של הצידוד הביטחוני או של הידע הביטחוני שלגביו ניתן הרישיון, לאחר שהגיע לידיה, אלא אם כן קיבל בעל רישיון היצוא הביטחוני רישיון לכך מאת הרשות המוסמכת (בחוק זה – רישיון העברת המשך) ובהתאם לתנאי הרישיון.

18. בעל רישיון יצוא ביטחוני שנקבע ברישיונו תנאי בנוגע לשימוש הסופי, לא יתיר למשתמש הסופי לשנות את השימוש הסופי בצידוד הביטחוני או בידע הביטחוני, לאחר שהגיע לידיה, אלא אם כן קיבל בעל רישיון היצוא הביטחוני רישיון לכך מאת הרשות המוסמכת (בחוק זה – רישיון שינוי שימוש סופי), ובהתאם לתנאי הרישיון.

19. (א) לא יבצע אדם יצוא של צידוד ביטחוני במעבר אלא אם כן קיבל רישיון לכך מאת הרשות המוסמכת (בחוק זה – רישיון יצוא צידוד ביטחוני במעבר), ובהתאם לתנאי הרישיון; בחוק זה, "צידוד ביטחוני במעבר" – צידוד ביטחוני שמקורו מחוץ לישראל, שנכנס לישראל או שנועד להיכנס לישראל דרך אחת מתחנות הגבול כמשמעותן בסעיף 7 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952⁷, בדרכו אל מחוץ לישראל, וכן צידוד ביטחוני כאמור שנכנס לישראל או שנועד להיכנס לישראל בדרך אחרת, בדרכו אל מחוץ לישראל, ובלבד שנפרק מכלי ההובלה טרם הוצאתו מישראל.

(ב) הרשות המוסמכת רשאית לפטור מהחובה לקבל רישיון יצוא צידוד ביטחוני במעבר לפי סעיף זה, לגבי סוגים של צידוד ביטחוני במעבר או לגבי צידוד ביטחוני במעבר מסוים, כפי שייקבע בתקנות.

(ג) הוראות סעיף 15 לא יחולו לעניין יצוא של צידוד כאמור בסעיף זה.

20. (א) לא יעביר אדם לשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית צידוד דו-שימושי מפקח הכלול בצו לפי פסקה (2) להגדרה "צידוד דו-שימושי מפקח", אלא אם כן קיבל רישיון לכך מאת הרשות המוסמכת או מאת מי שהיא הסמיכה לעניין זה (בחוק זה – רישיון העברה לשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית), ובהתאם לתנאי הרישיון.

(ב) הוראות סעיפים 14 ו-15 לא יחולו לעניין פעולת שיווק ביטחוני, ולעניין יצוא ביטחוני, בנוגע לעסקה שעניינה העברה לשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית של צידוד כאמור בסעיף זה.

⁷ ס"ח התשי"ב, עמ' 354.

21. רישיון תיווך בין גורמי חוץ
(א) לא יבצע תושב ישראל או תאגיד ישראלי פעולת תיווך בין גורמי חוץ, אלא אם כן קיבל רישיון לכך מאת הרשות המוסמכת (בחוק זה – רישיון תיווך בין גורמי חוץ), ובהתאם לתנאי הרישיון; ואולם אין בהוראות בסעיף זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 15 לחוק העונשין; לענין זה –

“פעולת תיווך בין גורמי חוץ” – פעולה מהפעולות כמפורט להלן, המתבצעת בישראל או מחוץ לישראל, והכל בין אם ציוד הלחימה או ציוד הטילים שלגביהם מתבצעת הפעולה כאמור יוצא מישראל לפני ביצוע הפעולה ובין אם לאו:

(1) יצירת קשר בין צדדים לשם התקשרות בעסקה שעניינה העברה של ציוד לחימה או של ציוד טילים, ממדינת חוץ אחת למדינת חוץ אחרת;

(2) השתתפות במשא ומתן לקראת התקשרות של צדדים בעסקה כאמור בפסקה (1);

(3) ייצוג של צד לעסקה כאמור בפסקה (1);

(4) רכישה של ציוד ביטחוני או של ידע ביטחוני לשם התקשרות בעסקה כאמור בפסקה (1);

(5) פעולות סיוע למימוש עסקה כאמור בפסקה (1), כפי שקבע השר בתקנות;

“ציוד לחימה או ציוד טילים” – לרבות ידע ביטחוני או שירות ביטחוני בנוגע לציוד כאמור.

(ב) הרשות המוסמכת רשאית לפטור מהחובה לקבל רישיון תיווך בין גורמי חוץ לפי סעיף זה, לגבי סוגים של פעולות תיווך בין גורמי חוץ או פעולות מסוימות לתיווך בין גורמי חוץ, או לגבי סוגים של ציוד לחימה וציוד טילים או לגבי פעולות תיווך בין גורמי חוץ מסוימים, כפי שייקבע בתקנות.

22. תיווך בין גורמי חוץ שלגביהם נתקבלה החלטה של מועצת הביטחון
(א) בלי לגרוע מהוראות סעיף 21, לא יבצע תושב ישראל, אזרח ישראלי או תאגיד ישראלי פעולת תיווך בין גורמי חוץ שלא בהתאם להחלטה של מועצת הביטחון של ארגון האומות המאוחדות (בחוק זה – מועצת הביטחון) האוסרת או המגבילה העברה של ציוד לחימה או ציוד טילים המתייחסת לאותם גורמים.

(ב) החלטות מועצת הביטחון כאמור בסעיף קטן (א) יפורסמו באתר האינטרנט של הרשות המוסמכת והודעה עליהן תפורסם ברשומות.

פרק ה': הרשות המוסמכת ועדות מייעצות

23. תפקידי הרשות המוסמכת
הרשות המוסמכת תפקח על יצוא ביטחוני, בהתאם להוראות חוק זה, ובכלל זה תנהל את מרשם היצוא הביטחוני בהתאם להוראות פרק ג', תחלטי בבקשות למתן רישיונות שהוגשו לפי פרק ד', ותבצע פעולות אחרות שהיא נדרשת לבצען לפי חוק זה.

24. ועדות מייעצות
(א) השר ימנה ועדות מייעצות לצורך מתן המלצה לרשות המוסמכת בדבר מתן רישיונות שיווק ביטחוני, רישיונות העברת המשך, רישיונות שינוי שימוש סופי, רישיונות יצוא ציוד ביטחוני במעבר ורישיונות תיווך בין גורמי חוץ (בחוק זה – ועדות מייעצות):

(ב) ואלה חברי ועדה מייעצת:

(1) עובדי משרד הביטחון שימנה השר, ואחד מהם יהיה היושב ראש;

(2) שני עובדי משרד החוץ שימנה שר החוץ;

(3) בוועדות המייעצות לענין ציוד דו-שימושי מפקח – עובד משרד התעשייה המסחר והתעסוקה שימנה שר התעשייה המסחר והתעסוקה;

(4) עובדי כוחות הביטחון, לפי דרישת השר, שהוסמכו לעניין סעיף זה בידו העומד בראש כוח הביטחון שבו הם עובדים; לעניין זה, "כוחות הביטחון" – כל אחד מאלה: צבא הגנה לישראל, שירות הביטחון הכללי, המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים, משטרת ישראל ושירות בתי הסוהר.

(ג) לא ימונה לחבר ועדה מייעצת אלא מי שאושר כבעל התאמה ביטחונית לתפקיד האמור בידי הגורמים המוסמכים על פי חוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002.⁸

פרק ו': תיאום עם משרד החוץ

25. בכל אחת מהוועדות המייעצות יהיו חברים עובדי משרד החוץ, כאמור בסעיף 24. השתתפות משרד החוץ בוועדות המייעצות

26. (א) הסתייג נציג משרד החוץ מהמלצתה של ועדה מייעצת ושקלה הרשות המוסמכת שלא לקבל את ההסתייגות האמורה, או המליצה ועדה מייעצת על מתן רישיון שיווק ביטחוני, רישיון העברת המשך, רישיון שינוי שימוש סופי, רישיון יצוא ציוד ביטחוני במעבר או רישיון תיווך בין גורמי חוץ, או על סירוב למתן רישיון כאמור, ושקלה הרשות המוסמכת שלא לקבל את המלצת הוועדה, תובא ההסתייגות או המלצת הוועדה, לפי העניין, לדיון משותף של ראש האגף לפיקוח על היצוא הביטחוני יחד עם ראש האגף לעניינים אסטרטגיים במשרד החוץ.

(ב) לא התקבלה החלטה בדיון המשותף כאמור בסעיף קטן (א), יכריעו בעניין המנהל הכללי יחד עם המנהל הכללי של משרד החוץ; באין הסכמה בין המנהל הכללי לבין המנהל הכללי של משרד החוץ, תכריע בעניין ועדת המשנה של ועדת השרים לביטחון לאומי כמשמעותה בסעיף 47(ג).

27. הרשות המוסמכת תתייעץ עם נציג משרד החוץ, באופן שייקבע בתקנות, טרם מתן רישיון יצוא ביטחוני. התייעצות עם משרד החוץ בנוגע למתן רישיון יצוא ביטחוני

פרק ז': חובות דיווח וסמכויות פיקוח

28. (א) מי שקיבל רישיון לפי פרק ד' ימסור לרשות המוסמכת דיווחים בכתב, אחת לשנה, בנוגע לפעילות שביצע הטעונה רישיון לפי פרק ד', ובהתאם לטופס שייקבע בתקנות.

(ב) הרשות המוסמכת רשאית לחייב מי שקיבל פטור מחובת קבלת רישיון שיווק ביטחוני לפי פרק ד', במסירת דיווחים כאמור בסעיף קטן (א) בנוגע לפעולות שיווק ביטחוני שהוא מבצע.

(ג) דיווחים כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) יכללו, בין השאר, פירוט בנוגע לפעולות יצוא ביטחוני או שיווק ביטחוני, לפי העניין, לרבות יעדי השיווק הביטחוני ופרטים בנוגע לזהות משתמשי ביניים והמשתמש הסופי ובנוגע לשימוש הסופי, בציווד הביטחוני, בידע הביטחוני או בשירות הביטחוני, לפי העניין.

(ד) תאגיד הרשום במרשם היצוא הביטחוני, ימסור דיווח לרשות המוסמכת על כל שינוי שחל בבעלי השליטה בתאגיד לאחר המועד שבו נרשם במרשם כאמור.

29. לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה, רשאים הרשות המוסמכת או מי שהיא הסמיכה לעניין זה מקרב עובדי משרד הביטחון –

(1) לדרוש מכל אדם הכלול במרשם והנוגע בדבר למסור להם מידע ומסמכים המתייחסים לפעולותיו של מי שמבצע פעולה הטעונה רישיון לפי פרק ד', לעניין מילוי חובותיו לפי חוק זה; לעניין זה, "מסמכים" – לרבות תעודה, דין וחשבון, או פנקס, וכן חומר מחשב או פלט כהגדרתם בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995;⁹

⁸ ס"ח התשס"ב, עמ' 244.

⁹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

(2) להיכנס לכל מקום שבו יש להם יסוד סביר להניח כי מי שכלול במרשם או מי מטעמו מחזיק ציוד ביטחוני או ידע ביטחוני או נותן שירות ביטחוני, כדי לבדוק את קיום הוראות חוק זה, ובלבד שלא ייכנסו למקום המשמש למגורים בלבד אלא על פי צו של בית משפט; כניסה למקום לפי סעיף זה תיעשה בליווי המחזיק במקום או נציגו, ואולם סירוב לבקשתו של נציג הרשות המוסמכת להתלוות אליו, אין בו כדי למנוע את פעולות הרשות המוסמכת לפי סעיף זה.

30. בדיקת ציוד ביטחוני (א) הרשות המוסמכת או מי שהיא הסמיכה לענין זה מקרב עובדי משרד הביטחון, רשאים לדרוש מבעלים או ממחזיק של ציוד ביטחוני, למסרו להם לצורך בדיקת עמידתו בתנאי רישיון שניתן לפי פרק ד'.

(ב) בדיקת ציוד ביטחוני שנמסר לרשות המוסמכת או למי שהיא הסמיכה לענין זה, לפי סעיף קטן (א), תיעשה ככל שניתן במשרדי המחזיק בציוד הביטחוני, או במשרדי הרשות המוסמכת, ובלבד שאם הבדיקה נעשתה במשרדי הרשות המוסמכת, יוחזר הציוד הביטחוני לרשות המחזיק בו לא יאוחר מ־15 ימים מיום מסירתו.

31. חובת ניהול רישום ושמירת מסמכים בנוגע לעסקאות יצוא ביטחוני (א) בעל רישיון יצוא ביטחוני ינהל רישום של מידע בכל הנוגע לעסקאות יצוא ביטחוני שביצע; רישום כאמור יכלול פירוט בנוגע לציוד הביטחוני, לידע הביטחוני או לשירות הביטחוני נושא הרישיון, וכן פרטים בנוגע למשתמשי ביניים והמשתמש הסופי ובנוגע לשימוש הסופי, בציוד הביטחוני, בידע הביטחוני או בשירות הביטחוני נושא הרישיון ומועדי ביצוע היצוא הביטחוני, ופרטים נוספים, כפי שייקבע בתקנות.

(ב) בעל רישיון יצוא ביטחוני ישמור רישום כאמור בסעיף קטן (א) וכן כל מסמך הנוגע לעסקת יצוא ביטחוני שביצע, במשך עשר שנים ממועד סיום ביצוע היצוא הביטחוני; דרכי שמירת הרישום ייקבעו בתקנות.

פרק ח': עונשין

32. עונשין (א) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר שלוש שנים או קנס פי שלושים מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין:

(1) מבצע פעולת שיווק ביטחוני בלי שיש בידו רישיון שיווק ביטחוני או שלא בהתאם לתנאי הרישיון, בניגוד להוראות סעיף 14;

(2) מבצע יצוא ביטחוני בלי שיש בידו רישיון יצוא ביטחוני או שלא בהתאם לתנאי הרישיון, בניגוד להוראות סעיף 15;

(3) מבצע יצוא של ציוד ביטחוני במעבר בלי שיש בידו רישיון יצוא ציוד ביטחוני במעבר או שלא בהתאם לתנאי הרישיון, בניגוד להוראות סעיף 19;

(4) מעביר לשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית ציוד דו־שימושי מפקח הכלול בצו לפי פסקה (2) להגדרה "ציוד דו־שימושי מפקח" בלי שיש בידו רישיון העברה לשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית או שלא בהתאם לתנאי הרישיון, בניגוד להוראות סעיף 20;

(5) מבצע פעולת תיווך בין גורמי חוץ בלי שיש בידו רישיון תיווך בין גורמי חוץ או שלא בהתאם לתנאי הרישיון, בניגוד להוראות סעיף 21.

(ב) המבצע פעולת תיווך בין גורמי חוץ שלא בהתאם להחלטה של מועצת הביטחון כאמור בסעיף 22, דינו – מאסר 5 שנים או קנס פי חמישים מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

33. נסיבות מחמירות (א) נעברה עבירה לפי סעיף 32(א) בנסיבות מחמירות, דינה – מאסר חמש שנים או קנס פי חמישים מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; בסעיף זה, "נסיבות מחמירות" – כל אחת מאלה:

(1) פעולת השיווק הביטחוני נושא העבירה נועדה לקדם עסקת יצוא ביטחוני לאויב, או שהגורם שאליו מיועדים הציוד הביטחוני, הידע הביטחוני או השירות הביטחוני שלגביהם בוצעה עסקת היצוא הביטחוני נושא העבירה הוא אויב; בסעיף זה, "אויב" – כמשמעותו בפקודת המסחר עם האויב, 1939¹⁰;

(2) הציוד הביטחוני, הידע הביטחוני או השירות הביטחוני נושא העבירה סווגו בסיווג ביטחוני בידי גורם הביטחון המוסמך לעניין זה;

(3) פעולת השיווק הביטחוני נושא העבירה נועדה לקדם עסקת יצוא ביטחוני לגורם חוץ שלגביו נתקבלה החלטה של מועצת הביטחון כאמור בסעיף 22 או שהיצוא הביטחוני נושא העבירה הוא לגורם חוץ כאמור;

(4) פעולת השיווק הביטחוני או היצוא הביטחוני נושא העבירה נעשו בניגוד לתנאי מתנאי רישיון השיווק הביטחוני או רישיון היצוא הביטחוני, לפי העניין, הנוגע למגבלת שיווק או יצוא למדינות מסוימות;

(5) פעולת התיווך בין גורמי חוץ נושא העבירה נועדה לקדם עסקה עם אויב.

אחריות נושא
משרה בתאגיד

34. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיף 32 בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)4 לחוק העונשין; לעניין זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, או בעל תפקיד אחר בתאגיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו נעברה העבירה.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף 32 בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חוקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

פרק ט': קנסות אזרחיים ועיצומים כספיים

35. היה לרשות המוסמכת יסוד סביר להניח כי עשה אדם מעשה או מחדל שקבועה בשלו עבירה לפי סעיף 32, רשאית היא להטיל עליו קנס אזרחי בשיעור 15% מהקנס הקבוע לפי הסעיף האמור.

36. (א) היה לרשות המוסמכת יסוד סביר להניח כי אדם שחלה עליו חובת דיווח לפי סעיף 28(א) ו-(ב), לא מסר דיווח לפי הוראות אותו סעיף, רשאית היא להטיל עליו עיצום כספי בשיעור 3% מסכום הקנס הקבוע בסעיף 61(א)3 לחוק העונשין בעד כל יום שבו נמשכת ההפרה.

(ב) היה לרשות המוסמכת יסוד סביר להניח כי אדם שחלה עליו חובת דיווח לפי סעיף 28(ד) לא מסר דיווח לפי הוראות אותו סעיף, או כי אדם שחלה עליו חובת ניהול רישום לפי סעיף 31 לא ניהל רישום או לא שמר את הרישום ואת המידע הכלול בו בניגוד להוראות הסעיף האמור, רשאית היא להטיל עליו עיצום כספי בשיעור הקנס הקבוע בסעיף 61(א)4 לחוק העונשין.

הפרה נמשכת
והפרה חוזרת

37. (א) בהפרה נמשכת, למעט הפרה כאמור בסעיף 36(א), ייווסף על הקנס האזרחי או על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

(ב) בהפרה חוזרת ייווסף על הקנס האזרחי או העיצום הכספי שהיה ניתן להטיל בשלה אילו היתה הפרה ראשונה, סכום השווה למחצית הקנס האזרחי או העיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מהוראות חוק זה, שנעשתה בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר קנס אזרחי או עיצום כספי או שבשלה הורשע.

¹⁰ ע"ר 1939, תוס' 1, ע' (ע) 79, (א) 95.

38. סכומים מופחתים (א) הרשות המוסמכת אינה רשאית להטיל קנס אזרחי או עיצום כספי הנמוך מהקנס האזרחי או העיצום הכספי הקבוע בפרק זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).
- (ב) השר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע בתקנות מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל קנס אזרחי או עיצום כספי בסכום הנמוך מהקבוע בפרק זה, ובשיעורים שיקבע.
39. דרישת הקנס האזרחי או העיצום הכספי (א) קנס אזרחי או עיצום כספי לפי פרק זה ישולמו, לפי דרישת הרשות המוסמכת בכתב, בתוך שלושים ימים מיום מסירתה; הדרישה תוצא לאחר שנמסרה הודעה למי שאליו נועדה הדרישה על הכוונה להוציאה, וניתנה לו הזדמנות לטעון את טענותיו; בהודעה כאמור יצוין כי בשל הפרה נמשכת יחויב המפר בקנס אזרחי או בעיצום כספי נוסף לפי הוראות סעיף 37.
- (ב) אין בהגשת עתירה לבית משפט לענינים מינהליים על דרישה לתשלום קנס אזרחי או עיצום כספי לפי פרק זה, בהתאם לפרט 21(23) או 32(4) בתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לענינים מינהליים, התש"ס-2000¹¹, כדי לעכב את תשלום הקנס האזרחי או העיצום הכספי, אלא בהסכמת הרשות המוסמכת או אם בית המשפט הורה על כך.
- (ג) התקבלה עתירה כאמור בסעיף קטן (ב) לאחר ששולם קנס אזרחי או עיצום כספי, יוחזר הקנס האזרחי או העיצום הכספי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961¹² (בחוק זה – הפרשי הצמדה וריבית), מיום תשלומו עד יום החזרתו.
40. סכומי קנס אזרחי ועיצום כספי מעורבנים (א) הקנס האזרחי והעיצום הכספי יהיו לפי הסכום המעודכן ביום הדרישה לתשלום, ואם הוגשה עתירה ובית המשפט הדין בעתירה הורה על עיכוב תשלומו – לפי הסכום המעודכן ביום ההחלטה בעתירה.
41. הפרשה הצמדה וריבית לא שולם קנס אזרחי או עיצום כספי במועד, ייוספו עליו, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית עד לתשלומו.
42. גביה קנס אזרחי ועיצום כספי ייגבו לאוצר המדינה, ועל גבייתם תחול פקודת המסים (גביה)¹³.
43. שמירת אחריות פלילית (א) תשלום קנס אזרחי לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל עבירה לפי חוק זה.
- (ב) הוגש נגד אדם כתב אישום על עבירה לפי פרק זה, לא יחויב בשלה בתשלום קנס אזרחי ואם שילם – יוחזר לו הסכום ששולם בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו ועד יום החזרתו.

פרק י': הוראות שונות

44. שמירת דינים הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין ולא לגרוע מהן.
45. ביצוע תקנות השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, באישור ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, להתקין תקנות לביצועו ולהוציא צווים; תקנות לענין סעיפים 14(ב), 15(ב), 19(ב) ו-21(ב) יותקנו בהתייעצות עם שר החוץ ותקנות לענין סעיפים 27 ו-47(ג) יותקנו בהסכמת שר החוץ.
46. אגרות השר רשאי, באישור ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, לקבוע בתקנות אגרות בעד בקשות לרישיונות והגשת השגות לפי חוק זה, שישולמו לאגף הפיקוח על היצוא הביטחוני.

¹¹ ס"ח התש"ס, עמ' 190.

¹² ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

¹³ חוקי א"י, כרך ב', עמ' 1374.

47. (א) הוראות חוק זה לא יחולו על המדינה; ואולם הן יחולו על פעולת שיווק ביטחוני או יצוא ביטחוני, לגבי ציוד ביטחוני, ידע ביטחוני או שירות ביטחוני, הנעשים מכוח הסכם בין מדינת ישראל לבין מדינה אחרת בידי מי שבפועל פיתח או ייצר את הציוד או הידע כאמור או נתן את השירות כאמור.

(ב) נוהל בנוגע ליצוא ביטחוני מכוח הסכם בין מדינת ישראל לבין מדינה אחרת שסעיף קטן (א) סיפה אינו חל עליו, ייקבע בהחלטת הממשלה; שר הביטחון יביא נוהל כאמור לידיעת ועדת החוץ והביטחון של הכנסת.

(ג) יצוא ביטחוני מכוח הסכם בין מדינת ישראל לבין מדינה אחרת, בהיקף שייקבע בתקנות, יובא בידי שר הביטחון לאישור ועדת משנה של ועדת השרים לביטחון לאומי, שבראשה יעמוד ראש הממשלה וחבריה יהיו שר הביטחון, שר החוץ, שר המשפטים ושר האוצר.

48. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000¹⁴, בתוספת הראשונה –

(1) בפרט 21, אחרי פסקה (22) יבוא:

"(23) חוק הפיקוח על יצוא ביטחוני, התשס"ז-2007¹⁵;"

(2) בפרט 32 –

(א) בכותרת, אחרי "עיצומים כספיים" יבוא "וקנסות אורחיים";

(ב) אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) החלטה של הרשות המוסמכת לפי פרק ט' לחוק הפיקוח על יצוא ביטחוני, התשס"ז-2007¹⁵."

49. (א) תחילתו של חוק זה ביום כ"ב בטבת התשס"ח (31 בדצמבר 2007) (בסעיף זה – יום התחילה), למעט סעיפים אלה שתחילתם במועד מאוחר יותר כמפורט להלן –

(1) סעיף 19 וכן סעיפי החוק האחרים בכל הנוגע לרישיונות יצוא ציוד ביטחוני במעבר – שלושים ימים מהיום שבו יפרסם השר הודעה על כך ברשומות;

(2) סעיפים 3(א), 2, 1 ו-32(א), 5(ב) – שלושים ימים מהיום שבו יפרסם השר הודעה על כך ברשומות, לאחר התייעצות עם שר החוץ ובאישור ועדת החוץ והביטחון של הכנסת.

(ב) תקנות ראשונות לפי חוק זה יובאו לאישור ועדת החוץ והביטחון של הכנסת לא יאוחר מיום י"ט בחשוון התשס"ז (31 באוקטובר 2007).

(ג) על אף הוראות חוק זה, היתר לניהול משא ומתן, היתר ליצוא והיתר להעברה לשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, שניתנו לפני יום התחילה לפי צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (יצוא ציוד ביטחוני וידע ביטחוני), התשנ"ב-1991¹⁶, יראו אותם כרישיונות שניתנו לפי חוק זה והם יעמדו בתוקפם עד תום התקופה שנקבעה בהם, אלא אם כן בוטלו קודם לכן לפי הוראות חוק זה.

אהוד ברק
שר הביטחון

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

¹⁴ ס"ח התש"ס, עמ' 190; התשס"ז, עמ' 384.

¹⁵ ס"ח התשס"ז, עמ' 398.

¹⁶ ק"ת התשנ"ב, עמ' 609.